

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿١٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿١٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا

Kære og ærede muslimer!

Ramadan al-Sharif er en velsignet måned, som opdrager nafsens, renses hjertet og forbereder den troende på smuk moral og retfærdige handlinger. Vor Herre lærer os gennem denne måneds velsignelse ikke kun fasten; men også hvordan troen skal afspejle sig i karakteren, i ordene, i tilstanden og i hele livsførelsen – at leve som en sand "tjener" ('abd) for Allah.

Allah, den Ophøjede, fortæller i Surah al-Furqan om "Den Nådiges tjenere" og deres egenskaber således: *"Den Nådiges tjenere er dem, der vandrer på jorden med værdighed og ydmyghed; og når de uvidende tiltaler dem (hårdt), siger de: 'Fred!' og går videre. Og de, der tilbringer deres nætter for deres Herre i nedkastelse og i stående bøn. Og de, der siger: 'Vor Herre! Vend Helvedes straf bort fra os; for dets straf er en tung og vedvarende pinsel. Sandelig, det er et ondt opholdssted og et ondt sted at*

være.'
Og de, der når de giver, hverken ødsler eller er nærige, men holder en balanceret vej imellem. Og de, der ikke påkalder nogen anden gud sammen med Allah; og de, der ikke dræber det liv, som Allah har gjort helligt, uden ret; og de, der ikke begår utugt. Og den, der gør det, vil møde en stor skyld. På Opstandelsens Dag vil straffen blive fordoblet for ham, og han vil forblive der for evigt – ydmyget. Undtagen den, der angrer, tror og gør gode gerninger: dem vil Allah forvandle deres onde handlinger til gode. Og Allah er stedse Tilgivende, Barmhjertig. Og den, der angrer og gør retfærdige handlinger, han vender i sandhed tilbage til Allah (med oprigtig omvendelse). Og de, der ikke vidner falsk; og når de møder tom og nytteløs tale, går de forbi med værdighed. Og når de bliver mindet om deres Herres tegn, falder de ikke døve og blinde ned over for dem (som om de intet forstår). Og de, der siger: 'Vor Herre! Gør vores ægtefæller og vores børn til vores hjertes glæde; og gør os til forbilleder for de gudfrygtige.'" (el-Furqan, 63–74)

Kære brødre!

Disse ædle vers lærer os, hvordan Den Nådiges tjenere lever i tro, moral og tilbedelse. Derfor bør vi tage disse grundlæggende målestokke med os i livet:

Den troende er ydmyg, rolig og værdig – ikke hård eller sårende. Når han provokeres, svarer han med god tone, beskytter sin tunge og søger fred frem for konflikt. Han ved, at tjenerskab ikke kun er om dagen, men også om natten: han ihukommer Allah, styrker sig med natlig bøn og udnytter Ramadan-nætterne som en særlig mulighed.

Den troende lever mellem frygt og håb, søger beskyttelse mod Helvedet og holder fast i dua, som er hans tilflugtssted. I økonomi er han balanceret: hverken ødsel eller nærig, men hjælpsom uden pralerier og overdrivelse.

Han holder sig fra store synder, bevarer sin tawhid, nærmer sig ikke uret, tager ikke liv uden ret og beskytter sin ærbarhed. Samtidig mister han ikke håbet: han angrer oprigtigt, insisterer ikke på synd og retter sig selv gennem gode handlinger.

Den Nådiges tjenere står for sandhed: de lyver ikke, vidner ikke falsk og holder sig fra sladder, fitna og tomme beskæftigelser. Når Allahs tegn mindes, lytter de med åbent hjerte og bøjer ikke sandheden efter egne interesser – de tager ved lære og omsætter den til handling.

Til sidst tænker den troende også på sin familie: han beder for ægtefælle og børn, ønsker dem tro, god moral og retfærdighed, og gør hjemmet levende med Koranen, godt eksempel og vedholdende indsats.

Jeg afslutter min khutba med dette spørgsmål (fra Koranen): *"Hvem er bedst vejledt: den der går med ansigtet nedad og snubler frem, eller den der går rank på en lige vej?"* (el-Mulk, 22)